

5 Vertrektermijnen

5.1 Algemeen

De vertrektermijnen zijn onder te verdelen in een termijn als bedoeld in art. 15d, tweede lid, Vw en een redelijke termijn als bedoeld in art. 24 Vw.

5.1.1 Vertrektermijn indien de Minister van Justitie bevoegd is op de aanvraag te beslissen

De hieronder vermelde beslissingen/omstandigheden houden mede in dat de vreemdeling die zich in Nederland bevindt, uiterlijk binnen een door de Minister van Justitie nader te bepalen termijn van ten hoogste vier weken na de bekendmaking van de beschikking het land dient te verlaten, bij gebreke waarvan uitzetting volgt:

- a. een beschikking waarin een aanvraag om toelating niet wordt ingewilligd;
- b. het ingevolge art. 4:5 Awb genomen besluit om de aanvraag niet te behandelen;
- c. het verval van rechtswege van enig bij of krachtens deze wet toegekend recht tot verblijf;
- d. de intrekking of niet-verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf of van een vvtv of van een vergunning tot vestiging.

Dit houdt in dat bij deze beschikkingen een termijn wordt gesteld waarbinnen de vreemdeling het land dient te verlaten. Voldoet de vreemdeling niet aan deze verplichting, dan kan de last tot uitzetting worden geëffectueerd.

De uitzetting **blijft** echter achterwege als uit deze wet het tegendeel volgt (zie 4).

5.1.2 Vertrektermijn indien de korpschef bevoegd is op de aanvraag te beslissen

Uit art. 23a W volgt dat in de gevallen waarin de korpschef krachtens de artt. 20 of 22 W zelfstandig bevoegd is te beslissen, de vertrektermijn vier weken is. Indien zich omstandigheden voordoen als bedoeld in 5.3, kan de korpschef zelfstandig beslissen dat geen vertrektermijn wordt gegund. In alle andere gevallen kan de Minister van Justitie in een concreet geval besluiten een kortere termijn te gunnen. Hiertoe dient contact te worden opgenomen met de IND.

5.1.3 Redelijke termijn

Tenzij het belang van de openbare **rust**, de openbare orde of de nationale veiligheid zich daartegen verzet, dient - bij het verstrekken van een last tot uitzetting - aan de vreemdeling een redelijke termijn te worden gegund om te vertrekken naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd (art. 24 Vw).

5.1.4 Verhouding vertrektennijn - redelijke termijn

Wanneer aan het geven van een last tot uitzetting geen beslissing als bedoeld in 5.1 ten grondslag ligt, zal de korpschef moeten bepalen of er op de hierboven genoemde gronden bezwaar bestaat tegen het gunnen van een termijn voor vertrek aan de vreemdeling. Indien een redelijke termijn wordt gegund, bepaalt de korpschef de duur **daarvan**, tenzij de Minister van Justitie reeds een termijn heeft gesteld. Ter voorkoming van misverstand wordt er op gewezen dat de hier bedoelde termijn niet gelijk hoeft te zijn aan de wettelijk vastgestelde termijn voor het aanwenden van een

rechtsmiddel. De beoordeling van de vraag welke termijn als redelijk moet worden beschouwd, is mede afhankelijk van de (persoonlijke) omstandigheden van de vreemdeling. Tenzij er sprake is van bijzondere omstandigheden of belangen van de vreemdeling zal de te gunnen termijn in het algemeen ten hoogste vier weken bedragen. Voor wat de toekenning van een redelijke termijn betreft, gelden speciale bepalingen voor de vreemdeling die behoort tot één van de categorieën verblijfsgerechtigden genoemd in art. 94 Vb. Voor vreemdelingen die op eigen gelegenheid wensen te vertrekken door tussenkomst van het Terugkeerbureau geldt het vermelde onder 6.

5.2 Vertrek naar een plaats buiten Nederland waar toelating gewaarborgd is

Vreemdelingen die uit Nederland worden verwijderd, zijn in beginsel vrij zich te begeven naar het land van hun keuze. Dit is ook het geval, indien geen redelijke termijn wordt gegund. Van een gewaarborgde toelating is sprake als de betrokkene toegang heeft in het land dat hij wil binnenreizen. Toegang tot een ander land dan het land van herkomst moet de vreemdeling aannemelijk maken. De feitelijke informatie over de voorwaarden voor binnenkomst in een bepaald land wordt getoetst aan het individuele geval. In voorkomende gevallen dient hierover contact te worden opgenomen met de IND.

5.3 Het weigeren van een termijn voor vertrek

Gronden voor weigering van een termijn als bedoeld in art. 24 Vw zijn in elk geval aanwezig indien:

- a. het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid zich tegen het gunnen van een redelijke termijn verzet;
- b. gegronde vrees bestaat dat de vreemdeling van het gunnen van zodanige termijn misbruik zal maken door illegaal in ons land achter te blijven;
- c. het een illegale grensoverschrijder betreft (in dit geval zal bovendien meestal geen last tot uitzetting vereist zijn, zodat alleen reeds daarom art. 24 Vw geen toepassing vindt);
- d. de toelating van de vreemdeling tot het land van bestemming of diens doorreis door andere landen - gelet op de geldigheidsduur van de in het bezit van de vreemdeling zijnde reisdocumenten - door het toekennen van bedoelde termijn verloren zou gaan of in gevaar zou komen;
- e. het een vreemdeling betreft wiens uitzetting dient te geschieden door middel van overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten (zie 10).